

BOSNA I HERCEGOVINA  
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE  
TUZLANSKI KANTON  
OPĆINSKI SUD U GRAČANICI  
Broj: 27 0 P 055910 23 P  
Gračanica, 06.12.2024. godine

Općinski sud u Gračanici, sudija Omer Šerbečić, u pravnoj stvari tužioca S.D. sin M. iz M. zastupan po punomoćniku F.S., advokatu iz G., protiv tuženog S.M. sina M. iz M., grad G., zastupan po punomoćniku Z.O., advokatu iz G., radi utvrđivanja prava služnosti puta v.s. 5.100,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave dana 12.11.2024. godine u prisutnosti parničnih stranaka i njihovih punomoćnika, dana 06.12.2024. godine, donio je

## P R E S U D U

I USVAJA SE tužbeni zahtjev tužioca, pa se utvrđuje da u korist povlasnih nekretnina označenih kao k.č.br. 877 zv. "L.", oranica, njiva VI klase, površine 4722m<sup>2</sup>, I oranica, njiva V klase, površine 4391m<sup>2</sup> – ukupne površine 9113m<sup>2</sup> upisana u pl.br. 1233 k.o. M. I z.k. ul.br. 2141 k.o. M. vlasništvo I posjed tužioca S.D. sin M. postoji pravo stvarne služnosti puta a preko poslužne nekretnine tuženog S.M. sina M., označene kao k.č.br. 878/3 prilazni put površine 69m<sup>2</sup> upisan u pl.br. 1131 k.o. M. I z.k. ul.br. 2173 k.o. M., kao vlasništvo tuženog, kao stvarno pravo služnosti korištenja u sva godišnja doba, prevozom svih poljoprivrednih mašina, traktora, pješice, progona stoke u korist povlasnih nekretnina a koji put je u dužini od 23,40m I širini od 3m, a koji vodi od nespornog kolskog puta preko nekretnina k.č.br. 878/1 počev od javnog puta označenog kao k.č.br. 1606 sve k.o.M. a što je sve prikazano na skici lica mjesta vještaka geometra koja skica lica mjesta je sastavni dio izreke presude, što je sve tuženi dužan priznati I trpjeti da se na osnovu ove presude uknjiži stvarno pravo služnosti puta na k.č.br. 878/3 L., prilazni put površine 69m<sup>2</sup> sa dužinom od 23,40m I širinom od 3m u z.k. ul.br. 2173 k.o. M. u korist povlasnih nekretnina označenih kao k.č.br. 877 L., ukupne površine 9113m<sup>2</sup>, kao I da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.230,00 KM, sa zakonskom zateznom kamtom počev od dana donošenja presude, pa do konačne isplate, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

## O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je putem svog punomoćnika dana 20.09.2023. godine podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog, radi utvrđivanja prava služnosti puta v.s. 5.100,00 KM.

U tužbi navodi da je vlasnik povlasne nekretnine označene kao k.č.br. 877 L., njiva V klase, površine 4391m<sup>2</sup> I njiva VI klase površine 4722m<sup>2</sup> – ukupne površine 9113m<sup>2</sup>, upisana u pl.br. 1233 I u z.k. ul.br. 2141 k.o. M. sa pravom vlasništva I posjeda u korist tužioca. Predmetne nekretnine tužilac je stekao rješenjem o nasljeđivanju broj 27 0 O 047389 21 O I broj UPP-44/2021 od 19.02.2021. godine. Kada se radi o poslužnoj nekretnini označenoj kao k.č.br. 878/3 ista je nastala od nekretnine k.č.br. 878 zv. L., njiva VI klase, upisana kao suposjed na H.H., H.H.2 I S.H. Na navedenoj nekretnini izvršena je dioba pa su formirane nekretnine 878/1, 878/2 I 878/3, te su iste spiskom promjena a na osnovu ugovora o zamjeni nekretnina ... od 25.10.1988. godine I to parcele 878/2 I 878/3 upisane na

ime tuženog S.M..Cijelo vrijeme prometovanja, cijepanja, prodaje I zamjene nekretnina uvijek je postojao put od glvanog javnog puta prekos vih identifikovanih nekretnina iniko tada pa I tuženi kada se upisao kao posjednik nije ometao tužioca niti mu je zabranjivao da prolazi tim putem sve do unazad nekoliko mjeseci. Nekretnine vlasništvo I posjed tužioca kupio je njegov djed H.D., pa je nakon njegove smrti iste naslijedio njegov sin M.D., a nakon njegove smrti naslijedio je tužilac I navedena parcelaje u porodici D. bila I prije avio snimanja od 1969. godine, a kako postoji identifikovana povlasna nekretnina postoji ipristupni put koji void do povlasne nekretnine, preko nekretnina k.č.br. 878/1 I 878/3. Dakle, pristupni put postoji više od 50 godina I prednici tužitelja a I tužitelj uvijek koristili pristupni put do svoje povlasne nekretnine jer drugog puta za dolazak u svoju nekretninu nema. Za dolazak u svoje nekretnine sve do unazad nekoliko mjeseci tužilac je sa svojom porodicom a I zakupac zemljišta dolazio preko nespornog I spornog dijela puta, cijelom dionicom, put je korišten cijelu godinu prolazom poljoprivrednih mašina sa priključcima, traktorom, pješice I niko I nikada tužioca ili osobu koja je obrađivala povlasnu nekretninu nije ometao niti zabranjivao. Sve dok tuženi nije zabranio tužitelju dolazak u svoje povlasne nekretnine I prolazak I korištenje spornog puta, pazbog svega navedenog predlaže da sud u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu.

U odgovoru na tužbu, tuženi je putem svog punomoćnika naveo da u cijelosti osporava tužbeni zahtjev tužioca navodećida se stvarna služnost osnivana osnovu zakona dosjelošću a koju je posjednik povlasne neketnine pošteno posjedovao izvršavajući njen sadržaj kroz 20 godina a vlasnik poslužne nekretnine se tome nije protivio. U svojoj tužbi tužilac posebno navodi da su prava služnosti I korištenje puta vezana za poslužno I povlasno zemljište a ne za lica koja ga koriste. Nesporo je da je tužilac za dolazak do svoje nekretnine prolazio spornim putem tuženog, ali je zasvo vrijeme korištenja puta tužilac od strane tuženog bio upozoravan da put kojim prolazi nije njegov put I da ne može prolaziti bez odobrenja, ali ovakva upozorenja tužilac nije uvažavao već ih je zloupotrebjavao, što je sve dovelo do toga da mu je zabranjen dalji prolazak, pa kako tužilac nije na pošen način izvršavao sadržaj služnosti koju traži to ni u kom slučaju nije bilo 20 godina, te time nisu ispunjeni zakonski uslovi za sticanje prava služnosti, pa predlaže da sud ucijelosti odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan .

Na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi punomoćnici parničnih stranaka su u cjelosti ostali kod tužbe i odgovora na tužbu s tim što je punomoćnik tužioca na glavnoj raspravi precizirao tužbeni zahtjev te isti usaglasio sa nalazom i mišljenjem vještaka geometra Hrvat Hamida.

U dokaznom postupku na glavnoj raspravi provedeni su dokazi saslušanjem tužioca I tuženog kao parničnih stranaka, saslušanjem svjedoka I.H.1 sin H., M.H., I.H.2, I.H.3 sin O., A.D., M.M. I A.S., pročitani su Nalaz i mišljenje vještaka geometra Hrvat Hamida od 23.05.2024. godine, izvršen je uvid u Skicu lica mjesta od 21.04.2024. te je neposredno saslušan navedeni vještak, te su pročitani materijalni dokazi u spisu i to: Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Gračanici br. 27 0 O 047389 21 O i Notarski br. UPP.44/2021 od 19.02.2021. godine, Kopija kat. plana od 25.02.2009. godine i od 09.06.2023. godine, Posjedovni list br. 1233 od 20.01.2023. godine i p.l. br. 1131 od 07.09.2023. godine k.o. M., ZK izvadak za zk. ul. br. 2141 k.o. M., Aerofotogrametrijski snimak skinut u boji sa „Katastra“. ba za nekretnine k.č. br. 878/1, 878/2, 878/3 i 877 sve k.o. M., Rješenje od 05.03.2021. godine o provođenju i katastarskom upisu na ime tužitelja, Historijat povlasne i poslužne nekretnine Službe za prostorno uređenje geodetske i imovinsko-pravne poslove br. 06-26-6-2639/23 od 27.06.2023. godine, Kopija ugovora o kupoprodaju

notara Zikrije Buljubašić ... od 04.12.2023. godine, Zahtjev za provođenje ugovora dostavljen ZK uredu 30.01.2024. godine, Zahtjev za provođenje ugovora podnesek katastarskom uredu općine Gračanica 04.12.2023. godine, pa je sud nakon provedenih dokaza cijeneći svaki zasebno i u međusobnoj vezi a u skladu sa članom 8. i članom 123. st. 2. Zakona o parničnom postupku i odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Između parničnih stranaka nije sporno da je tužilac vlasnik i posjednik nekretnine označene kao k.č.br. 877 L., oranica, njiva VI klase, površine 4722m<sup>2</sup> I oranica njiva V klase, površine 4391m<sup>2</sup>, ukupne površine 9113m<sup>2</sup>, upisana u z.k. ul.br. 2141 I u posjedovnom listu broj 1233 k.o. M., a koje je po osnovu Rješenja o nasljeđivanju br. 27 0 O 047389 21 O od 19.02.2021. godine naslijedio iz umrlog oca M.D., a da je tuženi vlasnik I posjednik nekretnine označene kao k.č.br. 878/3 L., prilazni put površine 69m<sup>2</sup>, upisan u z.k. ul.br. 2173 k.o. M. I u posjedovnom listu broj 1131 k.o. M., a koje nekretnine je tuženi stekao na osnovu Ugovora o zamjeni nekretnina ... od 25.10.1998. godine od S.H. koji je brisan iz posjedovnog lista.

Također je nesporno da se do predmetnog spornog puta dolazi od javnog puta označenog kao k.č.br. 1606 preko parcele označene kao k.č.br. 878/1 oranica , njiva VI klase površine 7512m<sup>2</sup> upisana u z.k. ul.br. 1456 I u pl.br. 281 k.o. M. kao suvlasništvo S.M. sina M. sa dijelom od 2/5, N.K. sina M. sa dijelom od 3/25, H.K. sina M. sa dijelom od 6/25 I M.K. sina M. sa dijelom 6/25 dok su kao suposjednici upisani I H. r. I.H.2, I.H., N.K., H.K. I M.K. I to južnim dijelom navedene parcele pored granice sa k.č.br. 1611/1 u dužini od 37m.

Ovakvo utvrđeno činjenično stanje proizilazi iz Nalaza I mišljenja vještaka geometra Hrvat Hamida I skice lica mjesta, z.k. ul.br. 2141, 2173, pl.br. 1233, Rješenja o nasljeđivanju broj 27 0 O 047389 21 O od 19.02.2021.godine, historijata promjena za parcele označene kao k.č.br. 887, 878/1, 878/2 I 878/3 sve k.o. M. izdat od Službe za prostorno uređenje geodetske I imovinsko pravne poslove Grada Gračanica od 27.06.2023. godine.

Međutim, između parničnih stranaka je sporno da su tužilac i njegovi prednici stekli pravo služnosti kolskog puta u korist povlasne parcele vlasništvo tužioca, a preko poslužne parcele vlasništvo tuženog, odnosno da li je prestalo pravo stvarne služnosti kolskog puta nekorištenjem dužim od pet godina.

Utvrđujući sporno činjenično stanje sud je pošao od iskaza tužioca, tuženog i saslušanih svjedoka te materijalnih dokaza provedenih tokom ovog postupka.

Naime iz iskaza tužioca proizilazi da je starosti 53 godine I da tim putem hoda do svoje povlasne nekretnine, da je prije njega njegov otac bio vlasnik, te je on navedenu parcelu naslijedio od oca prije četiri godine. Povlasnu parcelu je njegov otac kupio 1972 godine I uvijek je od kupovine išao od javnog puta preko poslužne nekretnine do svoje nekretnine I nikada mu niko nije zabranjivao niti ometao prolazak, jer za parcelu ne postoji drugi put I nikada nije drugim putem dolazio a niti je to činio njegov otac, sve do maja 2023. godine kada je dobio zabranu prolaska od strane tuženog. Tuženi je taj put ucrtao I preveo na svoje ime a isti nema izlaz na javni put. Na povlasnoj parceli je imao štalu gdje je držao stoku, I od 1983. godine posjeduje traktor I uvijek je prolazio s traktotom I poljoprivrednim mašinama, te je tu parcelu izdavao I u zakup a I zakupci su takođe prolazili tim putem. Nikada mu do maja 2023. godine tuženi nije zabranjivao da prolazi tim putem, niti mu je poznato da li je tuženi dolazio njegovom ocu da se dogovaraju za taj put.

Iz iskaza tuženog proizilazi da je parcelu na kojoj ima sagrađenu kuću kupio 25.10.1988. godine, te ju je tada i preveo, te da je kuću napravio 1990. godine a u istu se uselio 1993. godine. Parcela tužioca se nalazi ispod njegove parcele i ista se graniči sa njegovom parcelom a parcela je po kulturi njiva a tužilac ima i šumu uz tu parcelu. Za parcelu tužioca postoji put kojije označen ali je zarastao. Otac tužioca, a nit užilac se nisu koristili njegovim putem, samo je jednom otac tužioca prošao te mu je išao na vrata a to je koristio kada je izvlačio drva iz šume. Tužilac je prolazio tim putem ali nikada nikoga nije pitao da prolazi i video je S.D. da prolazi te mu je pokazivao papire da mu nije tu put i da ne prolazi. tužiocu je zabranioda prolazi tim putem prije pet godina i nikada u tih zadnjih pet godina tužilac nije prošao tim putem. A prije pet godina je dao u z akup tu parcelu H.D. i H.D.2 nije prolazio tim putem. Parcelu koja se nalazi do javnog puta je kupio prije 12 godina ali je tek sada u procedure da parcelu prevede. Morao je prolaziti tom parcelom od javnog puta da bi prešao preko njegovog puta dok je prolazio. U maju 2023. godine je došao s kolima i govorio mu da bi trebao da prolazi tim putem, ali muje tuženi rekao da mu ne da proći. Tu spornu parcelu je dobio od punca tako što je zamijenio parcele te prije 1988. godine niko nije prolazio preko te parcele jer mu je to punac rekao. Parcela tužioca od 1988. godine je obrađivana i sada se obrađuje, te je i sada na toj parceli zasijano žito, te mu je poznato da je tužilac tu parcelu naslijedio od svog oca, nikada nije podnosio nikakvu tužbu niti on a niti njegov punac da bi osporavali prolaz tužiocu, ani otac tužioca nije prolazio. Zadnji put u maju 2023. godine je zabranio tužiocu da prolazi te mu je tada pokazao papire.

Iz iskaza svjedoka I.H.1 sina H. proizilazi da je njegova parcela odnosno njegovog oca bila prva do javnog puta, odnosno jedan dio jer su tu bila tri dijela, a parcelu ispod njegove je dobila supruga tuženog S.M, a ispod parcele tuženog je parcela tužioca koja se graniči sa parcelom tuženog. Kada su dobili tu parcelu on i sestra postojao je kroz tu parcelu pristupni put za parcelu tuženog, a bio je put i preko parcele tuženog za parcelu tužioca, a da li su oni prolazili ili ne on ne zna, nije vidio ni da prolaze preko njegove parcele. Nije mu poznato da li postoji drugi put za parcelu tužioca. Ne zna tačno kada je otac dobio tu parcelu ali je put bio preko njegove parcele koja je bila u njegovom vlasništvu jer je tu parcelu prodao, a taj put je bio i preko parcele koja je sada u vlasništvu tuženog. Otac mu je umro 1988. godine a i tada je bio put preko te parcele. Tu svoju parcelu je prodao tuženom ali ne zna tačno, možda prije 10 godina. Dok je bio manji i dok su mu roditelji bili živi vidio je da otac tužioca prolazi do svoje parcele preko njihovih parcela.

Iz iskaza svjedoka M.H. proizilazi da je njegov otac nekada davno kupio parcelu koja je sada u vlasništvu tužioca, te ga je odveo do parcele, ali misli da je iste te godine tu parcelu i prodao ocu tužioca i misli da je to bilo oko 1980. godine, ali ne zna tačno. Poznato mu je da je otac tužioca obrađivao tu parcelu, ali ne zna kako je ulazio u istu jer mu je kuća udaljena 3 km od te parcele i samo je jednom bio na toj parceli.

Iz iskaza svjedoka I.H.2 proizilazi da je sa bratom stekla parcelu pored javnog puta od oca, te da je preko njihove parcele od javnog puta bio put koji vodi do parcele tuženog, ali ne zna jeli gdje dalje vodio. Poznato joj je da se parcela tužioca graniči sa parcelom tuženog, te joj je poznato da je otac tužioca prolazio tim putem dosvoje parcele, ali ne zna da li je imao put. Nikada je niko nije pitao da prolazi ali je otac tužioca prolazio tim putem.Udalase prije 37 godina ali joj je poznato da je taj put bio i prije nego što se ona udala i da se prolazilo tim putem. O tome najbolje zna I.H.3 sin O. jer je on njihov amidža i on je imao tu svoj dio zemlje.

Iz iskaza svjedoka I.H.3 sina O. proizilazi da im je otac umro 1971. godine, te da su se braća i sestre podijelili 1972. godine. Isti je razmjeravao parcele te je

razmjerio od javnog puta pa sve do nekretnine S.H. koja je sada u vlasništvu S.D. I to kroz njihovu parcelu put širine 3m I dužine od prilike 60m a to je bilo 1972. godine I od kako zna od svoje jedanaeste godine da je postojao put kroz tu njihovu parcelu za parcelu S.H. koja je sada u vlasništvu tužioca I on je samo obilježio da je to 3m jer je I do tada bilo oko 3m, jer se taj put nije mogao širiti u drugu stranu od šume, već samo u njihove parcele I ta širina od 3m nije ušla u njihove dijelove parcela sa površinom niti u majkin dio. Osim parcele koju je otac tužioca kupio od S.H., kupio je I od O.H. I dio parcele od 2,5 dunuma koja je bila njihova I preko nje je bio put I poznato mu je da je tu parcelu kupio otac tužioca te je I tu parcelu obrađivao I sijao razne kulture I otac tužioca je uvijek prolazio tim putem od njihovih parcela jer isti ima pravo kao što I oni imaju pravo jer je kupio 2,5 dunuma te njihove zemlje I time je kupio I put. Otac tužioca a I drugi koji su obrađivali njegovu parcelu su jedino tim putem mogli ići I izvoziti ljetinu. Kako je ova parnica krenula poznato mu je da S.M. zabranjuje tužiocu da prolazi tim putem I govorio je tuženom da je taj put za parcelu tužioca. Od kako svjedok pamtiti od javnog puta preko njihovih parcela bio je put za parcelu koja je sada u vlasništvu tužioca I u tu parcelu u sastav ušla I parcela njihovog oca u površini od 2,5 dunuma I ta parcela nema drugog puta.

Iz iskaza svjedoka A.D. proizilazi da mu je poznato gdje se nalazi kuća tuženog I parcela tužioca, te da ništa ne zna u vezi zabranjivanja tuženog tužiocu da prolazi, te da tuženi do svoje kuće dolazi sa glavnog puta kroz parcele koje su bile braće odnosno amidžića supruge tuženog. Nije bio kod kuće I nije vidio da li je S.D. prelazio preko istih.

Iz iskaza svjedoka M.M. proizilazi da su u kuću u kojoj sada živi zajedno sa tuženim uselili 1993. godine, da se parcela tužioca graniči sa njihovom parcelom na kojoj je sagrađena kuća, da se parcela tužioca svake godine obrađuje, te da u zadnjih pet godina se u parcelu tužioca ide preko nekretnina M.K., te da nikada tužilac u posljednjih pet godina nije prolazio preko njihove parcele jer su to oni zatvorili I jednom kada je prošao preko njihove parcele tuženi mu je otišao na vrata I rekao da mu tu nije put. Kada je djed umro ta parcela je podijeljena na pet dijelova gledano od javnog puta pa sve do parcele tužioca. Kada se radila dioba nije formiran put, odnosno kada je vršena dioba braća su između sebe odvojili put u širini 3m I taj put je vodio do zadnjeg dijela koji je bio vlasništvo amidže H.H. I koji se graniči sa parcelom tužioca.

Iz iskaza svjedoka A.S. proizilazi da mu je tuženi punac I da je često kod punca I da se oženio 2005 godine, te mu je poznato da tužilac ima parcelu koja se graniči sa parcelom tuženog. Nikada nije vidio tužioca da je prošao tim putem, te mu je poznato da je S.D. jednom uspio proći tim putem pa mu je tuženi išao kući, a to je bilo prije sedam osam godina. Tuženi do svoje kuće od glavnog puta ide preko te parcele.

Analizirajući iskaze tužioca, tuženog I saslušanih svjedoka te dovodeći ih u međusobnu vezu i u vezu sa materijalnim dokazima u spisu sud je van razumne sumnje utvrdio da su sporni dio poslužne parcele tužilac I njegovi prednici koristili duži niz godina, tačnije od 1972. godine, a i prije kada je otac tužioca kupio povlasnu nekretninu od S.H., te da je I S.H. prolazio spornim putem do povlasne nekretnine, I da su nasljednici iza umrlog O.H. 1972 godine izvršili diobu, te da je mjerenja izvršio svjedok I.H.3 sin O. na koji je od javnog puta razmjerio put preko njihovih parcela u širini od 3m I dužini oko 60m, te da ta širina I dužina puta nije ušla u njihove dijelove, koje su naslijedili, te da je osim toga što je otac tužioca kupio povlasnu nekretninu od S.H. kupio I od O.H. dio parcele od 2,5 dunuma I preko te parcele je također bio put, te da je otac tužioca od kupovine povlasne parcele istu

obrađivao i sijao razne kulture. Te da za povlasnu nekretninu ne postoji niti jedan drugi put.

Dakle, iskaz tužioca su potvrdili saslušani svjedoci I.H.1, I.H.2, I.H.3 sin O. koji su se saglasno izjašnjavali da je od javnog puta preko njihovih parcela postojao put u širini od 3m kojim putem je prolazio prednik tužioca, od momenta kupovine navedene parcele, te da je I tužilac prolazio navedenim putem odnosno lica kojima je tužilac izdavao u zakup povlasnu nekretninu, te da ih nikada I niko za prolazak nije pitao niti su oni bilo koga ometali u prolasku tim putem, zbog čega je sud iskazu tužioca I navedenim svjedocima poklonio vjeru jer su se isti o svim bitnim činjenicama saglasno izjašnjavali.

Iskaz tuženog I saslušanih svjedoka M.M. I A.S. sud nije prihvatio kao tačne I vjerodostojne u dijelu u kojem su se izjašnjavali da tužilac nije prolazio spornim putem u posljednjih pet godina I da je išao do svoje parcele drugim putem preko nekretnina K., s obzirom da su iskazi u suprotnosti sa iskazom tužioca a pogotovo sa iskazom svjedoka I.H.3 sina O. koji je 1972. godine razmjeravao parcele, te je razmjerio I put od javnog puta do povlasne parcele tužioca u širini od 3m I dužini oko 60m, te da navedeni put nije ušao u površine naslijeđenih dijelova prilikom diobe.

Također sud nije prihvatio iskaz svjedoka M.M. supruge tuženog da tužilac u zadnjih pet godina nije prolazio spornim putem jer iz iskaza tužioca nesporno proizilazi da je tužiocu zadnji put u maju 2023. godine zabranio da prolazi tim putem te mu je tada pokazao I papire.

Kako je iz svih provedenih dokaza, nesporno utvrđeno da su tužilac kao vlasnik povlasne nekretnine, te njegov prednik – otac od 1972. godine kada je isti kupio povlasnu nekretninu od S.H., te da je I S.H. prije 1972 godine prolazio spornim putem do povlasne nekretnine, te kada je izvršena dioba između nasljednika I formiran put širine 3m I dužine oko 60m preko poslužne nekretnine do povlasne (što je više od 20 godina) ostvarivali pravo služnosti kolskog puta kao savjesni i istiniti posjednici i da se tome niko nije protivio, niti ih je u tom pravu iko ometao do maja 2023 godine, kada je tuženi zabranio tužiocu da prolazi tim putem te kada mu je pokazao papire, to je sud tužbeni zahtjev tužioca u cjelosti usvojio jer su ispunjeni svi zakonski uslovi da se u korist nekretnine tužioca utvrdi stalno pravo stvarne služnosti puta, budući da je članom 210. stav 1. Zakona o stvarnim pravima FBiH propisano da se: “stvarna služnost osniva se na osnovu Zakona dosjelošću, a koju je posjednik povlasne nekretnine pošteno posjedovao izvršavajući njen sadržaj kroz 20 godina, a vlasnik poslužne nekretnine nije se tome protivio”.

S obzirom da je članom 58. stav 4. Zakona o stvarnim pravim FBiH propisano “u vrijeme posjeda računa se i vrijeme za koje su predhodnici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali stvar kao zakoniti i savjesni samostalni posjednici, odnosno kao savjesni samostalni posjednici” to je sud na osnovu svih provedenih dokaza nesporno utvrdio da su I prednici tužioca bili zakoniti i savjesni posjednici spornog puta I prije 1972. godine zbog čega je sud u cjelosti I udovoljio tužbenom zahtjevu.

Sud nije prihvatio navode tuženog da tužilac više od pet godina nije koristio sporni put I da je time to pravo služnosti prestalo s obzirom da je I sam tuženinaveo da je posljednji put zabranio tužiocu da prolazi spornim putem u maju mjesecu 2023 godine.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio u skladu sa članom 386. stav 1. ZPP-a, pa je tuženog obavezao da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka koji se sastoje od troškova zastupanja po punomoćniku advokatu, po važećoj ADV tarifi i to: za sastav tužbe iznos od 360,00 KM, za zastupanje pripremnom ročištu iznos od 360,00 KM, za zastupanje na licu mjesta prilikom obavljanja uviđaja iznos od 270,00 KM, za zastupanje na glavnoj raspravi iznos od 360,00 KM, za zastupanje na ročištu za nastavak glavne rasprave iznos od 180,00 KM, te troškova vještačenja iznos od 400,00 KM, troškova takse na tužbu u iznosu od 150,00 KM, troškova takse na presudu u iznosu od 150,00 KM.

Dakle, ukupni troškovi koje je tužena dužna naknaditi tužiteljici iznose 2.230,00 KM na koje troškove je dosuđena i zakonska zatezna kamata počev od dana donošenja presude, s obzirom da se sa danom donošenja presude utvrđuje visina troškova koja je bila potrebna za vođenje konkretne parnice.

POUKA O PRAVU NA ŽALBU: Protiv ove Presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla, putem ovog suda u roku od 30 dana od dana donošenja iste.

S U D I J A  
Omer Šerbečić